

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XXXIX. (62.) évf.

Vol. 39. (62.) No. 3-4.

1987., 3-4. sz.

*Zajlik az élet az ö.v. képző táborban: Sik Sándor Cserkészpark,
Fillmore, NY, 1987 augusztus.*

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG KÖZPONTI HÍREI

PÁLYÁZAT:

A Magyar Cserkészszövetség pályázatot hirdet 500, 300 és 200 dolláros díjakkal a világ bármely táján élő fiataljaink számára. A pályázaton azok is részt vehetnek, akik nem tagjai a cserkészetnek. Felső korhatár: betöltött 24-ik év.

A pályázat címe: Ifjúságunk küldetése Nyugaton.

- Szolgálat, munka és felelősségvállalás magyar egyházakban, intézményekben. (Nemzedék-váltás.)
- A magyar nyelv nivós — legalább középiskolai — szintű ismeretének fontossága a befogadó országokban végzendő felvilágosító tevékenységhez.
- Magyarságszolgálat a fiatalabb kortársak között.
- A pályázat fiatalok küldetése a befogadó országok tudományos, művelődési, gazdasági életében és nemzetközi fórumokon.

A pályázat nyelve magyar. Terjedelem: 20 gépelt oldalnál nem több. Határidő: 1988. március 15. Cím: Magyar Cserkészszövetség, P.O. Box 68, Garfield, NJ 07026 — USA.

FOTÓKIÁLLÍTÁS:

A Magyar Cserkészszövetség meghirdette és azóta már meg is nyitotta első cserkészfotó világkiállítását a garfieldi cserkészházban, New Jerseyben, 21 éven aluliak számára. A megnyitás december 13-án volt és a kiállítás december 30-ig volt nyitva. Nyertesek voltak:

Fekete-fehér képekkel: 1. Horváth Erika (Toronto, Kanada); 2. Fogarasi Nanci (Weston, Kanada); 3. Kalócsy Szilvia (Tullinge, Svédország).

Színes képekkel: Gútay Imre (Indiana); 2. Gyulai Katalin (Santa Ana, Kalifornia); 3. (Holtversenyben) Bukovecz Dávid (Toronto, Kanada) és Fogarasi Edina (Weston, Kanada).

REGÖSTÁBOR:

A Magyar Cserkészszövetség november 26-29. között a fillmorei Sik Sándor Cserkészparkban regöbstábot rendezett. Ez alkalommal a palóc vidék népével, kultúrájával ismerkedtek a résztvevők, akik között a keleti partvidék csapataitól Kaliforniáig igen sok város csapatainak képviselői jelentek meg.

ÚJ FELTÉTELEK, TUDNIVALÓK AZ 1988-AS VK-RÓL

- A cs. öv. és kcs. öv. táborok részvételi feltételei:
 - Cs. öv. jelöltek betöltött 14. év, kcs. öv. jelöltek betöltött 15. év.
 - Legalább egy éves cserkészmunka csapatkeretben.
 - Az első két cserkészpróba megállása.
 - Az öv. tanfolyam: Résztétel, eredményes vizsga és a kiadott feladatok elkészítése.
 - Folyékony magyar beszéd, magyar írás-olvasás. Vizsga a folyékony magyar beszédből, valamint írás-olvasásból.
 - A táborparancsnok által kiadott előzetes feladatok elkészítése.
 - A „Magyar Cserkész” olvasása.
 - Parancsnoki ajánlás.
- A magyarságismereti táborok részvételi feltételei:
 - Betöltött 16. év.
 - Öv. vagy kcs. öv. képesítés vagy eredményes vizsga az öv. tanfolyam anyagából.
 - Folyékony magyar beszéd, magyar írás-olvasás. Vizsga a folyékony magyar beszédből, valamint írás-olvasásból.
 - A táborparancsnok által kiadott előzetes feladatok elkészítése.
 - A „Magyar Cserkész” olvasása.
 - Parancsnoki ajánlás.
- A tanfolyamok megszervezése, lebonyolítása a Körzeti Megbízott feladata. Távoleső csapatok önállóan is rendezhetnek tanfolyamot, a Körzeti Megbízottal való megbeszélés alapján.
- A tanfolyam záróvizsgáját körzetileg rendezzük meg 1988. április 9-én.

Otthoni feladat:

Magyar írás-olvasás gyakorlása több héten keresztül. Ehhez a feladathoz a csapatparancsnokok hangszalagot és írott eligazítást kapnak.

Cserkészpróbák. Az első két cserkészpróba teljes anyagának alapos ismerete kötelező. A csapatparancsnok feladata, hogy a cserkészpróbák anyagát az öv. táborba készülő cserkéseivel átismételje. Ez tehát nem a tanfolyam része.

Vizsgáztatás. A vizsgáztatás központi utasítás szerint történik. Az április 9-i felvételi vizsga magába foglalja mind a tanfolyam anyagát (magyarságismeret és elméleti cserkészismeret), mind a cserkészpróbák anyagát. Számonkérjük a kívülről megtanulandó verseket is, valamint a kötelezőként előírt olvasmányok alapos ismeretét.

A fentiekben túlmenően, a vizsgán a jelöltek magyar beszéd- és íráskészségét is ellenőrizzük.

Némethyiné Kesserű Judit cscst., Szöv. VK.VT

1956 OKTÓBERÉRE

(Kivonat Szodfridt József cscst. ünnepi beszédéből, melyet az 1987-es október 23-i ünnepélyen New Brunswickon mondott el. Mondanivalója mindannyiunkat, de főleg bennünket, cserkészeket, illet.)

Álljunk körül egy rongyos, lyukas, esőáztatta zászlót ma és emlékezzünk az 1956-os magyar szabadságharc hőseire.

Szabadságharc emléket üljük ma; hőseket és vértanúkat ünnepelünk. Azokról emlékezzünk meg, akik 1956-ban benzines palackkal írtak történelmet!

Felmerülhet a kérdés, vajon időszert-e hősről beszélni a mai világban, amikor a materiális kor-szellem az eszméknek mosolyog és amikor mindennek dollárban és centben kifejezhető értéke van csak.

Vajon hősről beszélni, szabadságharcról megemlékezni nem anakronizmus-e ma, amikor a világ egyik részében a szabadságot szabadság formájában értelmezik, a világ másik felében pedig a szabadság és felszabadítás hangzatos jelszavainak égisse alatt emberek millióit döntik rabságba, millióktól tagadják meg a legemlékezőbb emberi jogokat és tömegeket pusztítanak el.

31 év múlt el a szabadságharc óta. Vajon nem maradiság-e részünkről a múltba nézni, nem vagyunk-e maradi egyhelyben topogók, amikor rég-múlt dolgokat boncolunk?

Szilárd meggyőződés: a múltba való emlékezésünk nem maradiság, nem vet bennünket vissza. A mai korban élünk, mai szemmel látjuk a világot, mai szemmel tekintünk a múltba és a múltból a mai helyzetre alkalmazva vonunk le tanulságokat.

Nézetem szerint igenis szükséges a múltba tekinteni, mégpedig két okból: egyrészt, ha múltban elkövetett hibákat nem akarunk megismételni, ismernünk kell őket; másrészt, a múlt tapasztalatain épül a jövő és történelmi múltunk ismerete ad erőt, jövőbe vetett hitet és reményt!

Hazánkat sok igazságtalanság érte történelmünk folyamán. Sok esetben talán nem is véletlenül, ha jobban belegondolunk.

A világ minket nem ismert vagy egyenesen félreismert! Nem ismerték államszervezetünket. Nagyon kevesen tudják külföldön, hogy a magyar Aranybulla az angol Magna Charta után 7 évvel jött létre. Nem voltak tisztában nemzeti politikánkkal. Nem ismerték a Szent Korona Tanát.

Nem ismerték európaiságunkat, balkáni állam-nak könyveltek el. Nem minden ok nélkül van az,

hogy ha a világban azt hallják, hogy magyar, rögtön cigány, gulyás vagy Zsazsa jut eszükbe. Pedig mennyire tévednek!

Kevesen tudják, hogy ez a kis nemzet számárányán felül hány tudóst, feltalálót, művészt, sportolót, hadvezért adott a világnak. Csak egyet említek: vajon hányan tudják ebben az országban, hogy az amerikai lovasságot a magyar Fabriczy Kovács Mihály szervezte meg?

Leszögezhetjük: rajtunk múltot, hogy nem ismertek, hogy félreismertek, rajtunk múlik, hogy megismerjenek! Rajtunk, külföldön élő magyarokon keresztül látja a világ hazánkat. Ez kötelességet és felelősséget ró ránk. Mondhatná valaki: nem vagyok politikus, én semmit sem tudok tenni!

Ez súlyos tévedés! Sokat tudunk tenni munkánkkal, szaktudásunkkal, megbízhatóságunkkal munkahelyünkön. Sokat tehetünk ismerőseink körében, hogy megismerjék értékeinket és rajtunk keresztül hazánk értékeit.

Küldjük fiataljainkat felső iskolába még akkor is, ha ez nagy áldozatot igényel. A tudás fegyver, amit nem lehet elvenni se börtönnel, se fenyegetéssel. Széchenyi István már régen rámutatott a „kiművelt emberfő” fontosságára. Szavai ma is nagyon időszerűek. Ne hagyjuk, hogy fiataljaink a korai pénzkeresés és autovássárlás csábításának áldozatul esve, iskoláikat abbahagyva szellemi proletárokká váljanak, akiknek a „baseballon” és a tegnap esti televízióműsoron kívül nincs más beszéd-témájuk.

Vonjuk be ifjúságunkat; adjunk nekik helyet egyesületeink vezetésében! Ne legyünk rájuk féltékenyek még akkor sem, ha természetszerűleg ők másként látnak sokmindent! Köztünk és a mi fiataljaink között ne legyen az úgynevezett „generation gap!” (Nemzedék-ellentét — Szerk.)

Ha ezt megtenni elmulasztjuk, megismételjük a múlt hibáit és velünk együtt a mi intézményeink is letűnnek, mint annyi sok más virágzó kezdeményezés!

Ha mindezekkel nem törődünk, öntudatos emigránsok helyett közönséges kalandorokká alacsonyítjuk le magunkat, akiket a szerencse kergetése dobál ide-oda a nagyvilágban és akikről hőseink joggal számonkérhetik: Érdemes volt értetek küzdeni, érdemes volt értetek a legnagyobb áldozatot is vállalni?

Nem elég a pusztá megemlékezés tettek nélkül! A szabadságharcos rádió utolsó szavai ma is időszerűek:

„Hajónk süllyed, a fények kialszanak, a sötétség óráról-órára nő. Halljátok segélykiáltásunkat. Cse-

Ickedjete! Nyújtsatok segítő kezét! Isten Veletek és Velünk!”

Igen! Segítség, nyújtsatok testvéri kezét, ne hagyjátok, hogy még a pislákoló maradék fény is kialudjék!

Lamperth Zoltánné:

NYÁRI ISKOLA FILLMORE-BAN

Az idén megtartott — nagylétszámú — nyári iskola számomra már a nyolcadik év sikerélménye. 1987. július 4-től július 25-ig 60 gyermek és 17 felnőtt társaságában, naponta élvezhettem ezt a jóleső meglepetést, melyet mások vidámsága és lelkesedése láttán érez az ember.

A nagyobb gyermekek legtöbbje „visszajáró”, évről-évre készülnek a találkozóra. A Nyári Iskola családi keretét ad azoknak is, akiknek nincsenek itt rokonaik. Ilyen légkörben tanulják valódi nagycsaládunk — édes magyar hazánk — történelmét, irodalmát, ismerik meg földrajzát, népművészetét.

A délelőtti órák tanulással telnek el, délután kirándulások, játékok, szakkörök váltják egymást. A nap fénypontja az esti tábortűz, mely újjáknak és régieknek, felnőtteknek és gyermekeknek egyaránt felejthetetlen élményt nyújt. A tábortűz érzéketlenül, de céltudatosan nevelő, tanító értékű. A gyermekek erőltetés nélkül, számukra észrevétlenül tanulnak meg számos népdalt, balladát, mókát, népszokást. Erősödik önbizalmuk, bátran szerepelnek társaik vagy vendégek jelenlétében. Meg-

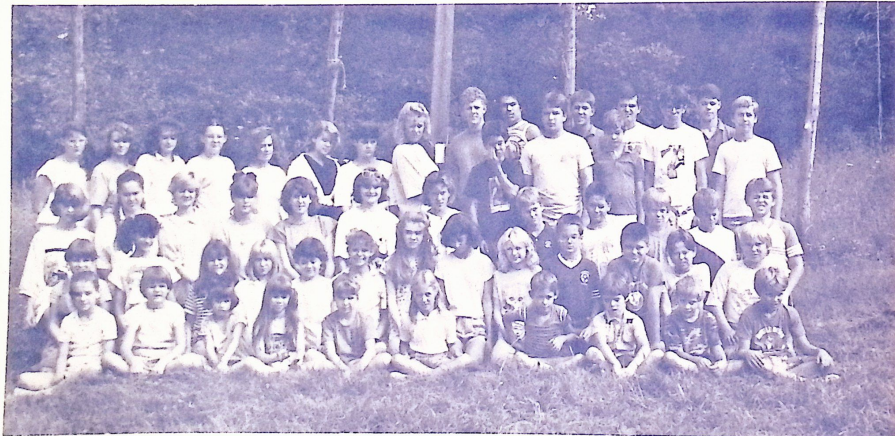
tanulták a „Galgamácsai Gyermeklakodalmas”-t, melyet az utolsó tábortűznél eljátszottak a szülők és vendégek előtt. Előadták az Endre-báró balladáját is.

Az itt szerzett ismeretségek, barátságok nem szűntek meg a tábor végeztével. Fiúk-lányok, kiskis-nagyok leveleznek egymással s keresik az alkalmat egymás személyes meglátogatására.

A Nyári Iskola komoly és fontos szerepet tölt be. Lehetőséget ad olyan gyermekeknek is, akik nem cserkészek, hogy részt vegyenek táboroszerű magyar élményekben a New York állambeli gyönyörű Sik Sándor cserkészparkban. Alkalmat nyújt a magyar nyelvtanulás fejlesztésére azok számára, akiknek a lakóhelyén nem működik magyar iskola.

Nyári magyar iskola a Sik Sándor Cserkészparkban: az érettségizők osztálya, 1987 (USA).

Az 1987-es nyári iskola diákjai a Sik Sándor Cserkészparkban (USA).

HORVÁTH KRISZTINA MERÉSZ VÁLLALKOZÁSA

Horváth Krisztina az egyetlen magyar lány, aki az „Operation Raleigh” című kanadai expedíciós vállalkozásban részt vesz. A 21 éves magyar cserkészlány, — aki 16 éve tagja a magyar cserkészmozgalomnak — egyike a 17 fiatalnak, akit a 4,000 tagú társaságból beválogattak az expedícióba. Az „Operation Raleigh” komoly és veszélyes vállalkozás. Célja, hogy körülutazzák a világot azon az útvonalon, amelyen valamikor a XVI. század második felében Sir Walter Raleigh, a nagy angol világhíró hajójával körülutazta a földet. Sir Walter Raleigh, Erzsébet királynő egykori kedvence, többször is megtette ezt a nem mindennapi kalandos utat, sőt részt vett az angolok részéről az amerikai gyarmatosításban is. Az „Operation Raleigh” most ugyanazon az úton halad majd 20 láb magasságú hajójával. Az akcióba 4,000 fiatal önkéntes jelentkezett, — mind 17-24 éves vállalkozó szellemű fiatal és ezek közül az első közt a választás Horváth Krisztinára esett. Az Operation maga 1984-ben kezdődött és a tervek szerint 1988ig megkezdül a kanadai Északi Sarkot is. A vállalkozás patronálja maga Charles herceg, az angol trónörökös, aki kezdetől fogva legnagyobb támogatója a vállalkozásnak.

Horváth Krisztináról megírják a kanadai lapok, hogy kitűnő eredménnyel végezte a North Toronto Collegiate-ban középiskolai tanulmányait, majd a torontói egyetemen a történelemben képesítette tovább magát. Nyáron Ausztráliában volt 3 hónapig, ahol a Zebu nevű hajóval átszelték az Indiai Óceánt. Krisztina a legboldogabb embernek érzi magát, mert élete vágyálma teljesült, amikor beválogatták a 30 nemzetiségűből kiválasztott „17” közé. Hogy milyen fázisú és áldozatos munka már az előkészítő expedíció is, azt csak azok tudják, akik kiestek a vállalkozásból. Spártai életmód, napi 4-5 órai alvás, szűkös étkezés, amelyben első helyen a zöld zabpelyhely szerepel. És Krisztina, — aki kitűnő és ízletes magyar ételekhez volt hozzászokva, — mindezt vállalta a „nagy cél” érdekében. Élete álma vált valóra ezzel a hatalmas vállalkozással.

Gratulálunk Krisztinának és kiváló szüleinek, akik ilyen céltudatos magyar lányt neveltek, de nem utolsósorban gratulálunk a magyar cserkészvezetőknek is. Mostantól kezdve Horváth Krisztinán a szemünk, aki szeptember 4. és 7. között indul a kanadai katonai erő Barrie-i bázisáról élete nagy útjára, amelyet valamikor a világhíró angol, Sir Walter Raleigh megjárta.

A II. ker. Cserkésztesti Konferencia résztvevői Buenos Aires (Argentína), 1987. szeptember 13.

ARGENTINA:

1987. szeptember 13-án tartották argentinai cserkészseink az olivosi Cserkészházban félnapos tisztikonferenciájukat. Ifj. Zaha Sándor cset., körzeti pk., ily szavakkal hívja cserkésztestvéreit:

„Tudom, hogy nem könnyű fél nap időt szakítani a már amúgyis nagyon elfoglalt életünkből, de nem hagyhatjuk, hogy a közömbösség, a mind egy, a lustaság, erőt vegyen rajtunk. Ha látsz valami jövőt a munkánkban, tartsd kötelességednek eljönni és építő véleményedet, hozzászólásodat és ötleteidet elmondva gazdagítani megbeszélésünket.”

A következő témákat beszéltek meg:

1. Lehet-e manapság napi jötte-ről beszélni? A
3. cserkésztestvéreink korszerűsége.
2. A magyar nevelés nehézségei.
3. Az őrsi rendszer és a csapatok.

A konferenciát „batyus” ebéddel kezdték, társas ebéd gyanánt. A konferenciát egytálételes vacsorával zárták a Hungáriában.

A konferencia sikeres volt, a megbeszélések értékesek és fontosak a magyar cserkészélet folytatásához. A témák aktuálisak minden földrészén!

BRAZÍLIA:

Új kiscserkész Sao Paulóban:

Október 16-án Sao Paulóban, Brazíliában megszületett az ottani fiatal cserkészvezetői párnak, Lajtavári Endrének és feleségének, lánynevén Benedek Zsuzsannának első gyermeke, aki a keresztelésben édesanyja után a Zsuzsanna nevet kapta. Hosszú, boldog életet kívánunk az új magyar kislánynak, aki biztosan cserkész lesz, mint szülei és nagyszülei!

DÉL-AMERIKAI TUDÓSÍTÓ

ARGENTINA — KARÁCSONYI UNNEPÉLYEN A NYÁRI MELEGBEN. (1987 DECEMBER)

Ragyogó nyári vasárnapon indultunk a karácsonyi ünnepélyre. A naptárban december 20. volt feltüntetve, de se híre, se hamva sem a hidegnek, sem a hónak. Sőt mielőtt autóbá szálltunk és útnak indultunk volna, úgy csak félfüllel hallottam egy telefonbeszélgetést, amelyikben arról is volt szó, hogy „ne felejtsetek ám el a fürdőruháitokat magatokkal hozni!”.

Ezek után most már elárulom, hogy Argentínában Platánosra a kedvesnővérek történelmi értékű területére igyekeztünk. Autónk bekanyarodott a vasrácsos kapu elé, és ott mi bizony egy teremtettséget sem láttunk.

Végül is, nagy nehezen, bejutottunk. Odabent mindjárt be is mutatkoztam, hogy bizony távolról, az USA-ból érkeztem és ezt a nap hátralévő részében több esetben is meg kellett ismételniem. Az épületek megkerülése után, a kis kápolna felé igyekeztünk az ünnepély színhelyére. A fenyőfa tövében már ott várt a sokféle ajándék a „Jók” között való szétosztásra. Túl sokan nem voltak, de azért akadnak ott jók bőven, úgy a kicsik, mint a nagyok közt. A nagyok közt nekem még ismerőseim is akadnak, így aztán a közvetlen üdvözlések egymást követték. Egyszer csak mindig erősebben lehetett hallani a furulyaszót: Lomniczy Jósikabá „hangolt”.

Felcsendült a Dicsőség Mennyben az Istennek, a Rossz a Jézus kiscsizmája, a Mennyből az angyal, a karácsonyi énekek egymást követték. Megtudtam, hogy az énekeket is és a bethlehemes-játékot is Zaha Sándorné, Lomniczy Alexandra tanította be, tehát érthetően ő volt az, aki kezdte is az éneklést. A bethlehemes-játékot igen ügyesen és szépen, érthetően adták elő: Kiss Alexandra és Vass Miklós pásztorok. Szépen beszéltek magyarul mindannyian, mégis kitűnt talpraesettségével a „Dadó” Vass Miklós.

Az az érzésem, hogy ott Argentínában szebben beszélnek a magyar nyelvet, mint itt Észak-Amerikában vagy Európában a hozzájuk hasonló korú hétvégi iskolások vagy cserkészek. Lehet ugyan, hogy tévedek.

Az ünnepély után még néhány rövid beszélgetésre is adódott alkalom és ők, akik ideát jártak a Fillmore-i táborokon és a nővérek is szívesen üdvözlétüket és szeretetteljes köszöntéseiket küldik a tengeren túlra Bodnár Gábornak és minden cserkésznek, magyarnak szerte a világban!

Fehér Gyula csst.
New Brunswick, NJ, USA

30. CSERKÉSZBÁL BUENOS AIRESBEN

Október 17-én rendezték a 30. cserkészbált Buenos Airesben, Argentínában, közel 400 résztvevővel az ünnepélyesen felszített Magyar Ház termében. A bál óriási erkölcsi és anyagi sikerrel járt.

Cserkészletünk egyik célkitűzése a felcsperedő cserkészfiatalok számára felemelő keretet nyújtani, amelyen belül a magyar lélek, hagyomány és művészet a szórakozásban is megtalálja a helyét. Ez, imé, hosszú éveken át meghozta gyümölcsét, és az idén is megajándékoz minket az ünneplés lehetőségével.

A kezdeti évek elsőbáljai ma már mint anyák, sőt: nagymamák vesznek részt a bálon. A Cserkészbálra való készülődés már hagyománnyá alakult. Ez elsősorban annak köszönhető, hogy társadalmunk a „divat”-jelenségen messze túlmenő magyar kultúrcélokat magáévá teszi, és cserkészletünk ezen a téren kifejtett munkájának lelkes, de igényes támogatója.

Ne felejtjük el azt aényt, hogy a magyar légkör, a magyar szellem megnyilvánulásai, az anyanyelv elsajátítása Magyarországon szinte magától adódik. Itt külföldön ezt a magyar intézmények pótolják vagy igyekeznek pótolni, elsősorban a cserkészlet, a hétvégi magyar iskolák és az egyházak. Így, amíg az iskolai tapasztalatokat a színeikkel együtt a Zrínyi Kör szombat délutánjai helyettesítik, a tánciskolai élményeket a regös-összejövetel.

A Buenos Aires-i 30. Cserkészbál elsőbálzóái.

Sajgó Szabolcs:

„ÉLMÉNY EGYÜTT LENNI”

Cserkészvezetők konferenciája
Buffalo, 1987. október 10-11.

Teleki Pál mondta egyszer: „Mindig azt tapasztaltam, hogy ahol az emberek között szeretet van, ahol az emberek szeretettel kapcsolódnak egymáshoz, onnan alkotó lendület, vállalkozási szellem indul ki.”

Ez jut eszembe, ha visszagondolok az Egyesült Államok és Kanada keleti és középső részein élő magyar cserkészvezetők ez évi konferenciájára, ami idén is október második hetének végén zajlott le közel száz résztvevővel, bensőséges és baráti légkörben a New York állambeli Buffalóban. „Azért vállalom a sok óras autózást, a rövid éjszakát, a kialvatlanságot és a kiadásokat — mondta érkezésekor az egyik résztvevő —, mert élmény együtt lenni, látni a többieket, beszélgetni velük, eltölteni együtt a hétvégét!” „Meg aztán bogarakat is teszünk itt egymás fölébe, egymás jó ötleteit igyekszünk otthon megvalósítani!” — tette hozzá valaki más.

Szombaton kora délután kezdődtek a megbeszélések a magyar piarista atyák jóvoltából ismét a megszokott helyen, Buffalónak egy nyugodt, árnyas mellékutcájában a Calasantius School könyvtár termében. Az első téma már többször szerepelt az elmúlt években, de időszerűsége miatt ismét napirendre került: a 17-25 éves korú, nem vezető cserkészfiatalokkal való foglalkozás programjának továbbfejlesztése és gyakorlati megvalósítása. A vajdó program (és gyakorlat) fő szempontjai: a) az emberépités (segítség a fiataloknak önmagukra találni, pályát és társat választani, világnézetet kialakítani és Istenre rátalálni). b) a magyarságtudat fejlesztése (a történelem, valamint az általános magyar és népi kultúra ismeretének gyarapítása, a magyar sorskérdések megismerése, a magyarság és a befogadó ország értékeinek összehasonlítása), c) a szolgálat (a cserkészcsapaté, a helyi magyar közösségé, a magyar érdekeké, a szociális problémáké), d) a természet ismerete és védelme, e) valamint a szórakozás (kulturált és pihentető). A közös és munkacsoportos megbeszélést az egész konferencia szervezője irányította, dr. Grynauus Péter.

A következő téma mindnyájunk közös gondja volt: hogyan is ápolhatjuk és tarthatjuk meg a magyar nyelvet a családban, hogyan adhatjuk tovább a következő generációnak. Először dr. Forgách Péter számolt be arról, miként kapta és őrizte idegen nyelvű környezetben ő a magyar nyelvet, s főleg, hogy hogyan adja tovább japán származású, csak

angolul beszélő feleségétől született gyermekének, aki négyéves korára már folyékonyan beszél magyarul, angolul és — kissé meglepő, de így igaz — kínaiul. Rr. Gerencsér István piarista atya, a Calasantius School alapítója, hozzászólásában négy dolgot hangsúlyozott: a szép versek rendszeres elmondását, felolvasását, az új és új népmesék el nem unt mesélését, a magyar énekek, úpdalok minél bőségesebb tanítását. Némethné Keserű Judit jóvoltából fűszerezte még ezt a megbeszélést, egy pusztai érdeklődésből magyarul jól megtanult „sült amerikai” diákjának néhány magnóra vett története, melyeket „természetesen” magyarul mondott el.

Este a szombatbortűz keretében az aradi vértanúk szellemi végrendeleteinek egy-cy kiemelt mondatával emlékeztünk a magyar szabadságharc múlt századi hőseire. A hagyományos szombati irodalmi est vendégei — Füry Lajos író és Tollas Tibor költő — ugyancsak a szombatbortűz keretében gazdagították az összejövetelt felolvasással és történelmi tények, összefüggések felidézésével.

A vasárnap reggeli közös program misével, istentisztelettel kezdődött. A szentmise közösségét P. Ádám János S.J. prédikáció alatti szavai segítették felébredni: készen vannak-e a fiatalok a stafétabot átvételére?

A vasárnapi első megbeszélés témája a kábitószer, az alkohol és a dohányzás voltak, valamint használatukból eredő problémák jelentkezése. „A legtöbb iskolában nem gondolnak arra, hogy a gyerekek és a fiatalok tudására hozzák, milyen messzemenő jogi és társadalmi következményei vannak annak, ha valaki kábitószeres ügybe keveredik. Hogy még egy gyerekkori butaság is egész életre megbélyegezhet valakit, elvéve lehetőségét a jobb iskolákba, munkahelyekre való felvételtől” — mondta a nagyszerű bevezetéssel hosszú, élénk eszmecsereit indító és irányító ifj. dr. Vajtay István.

Az utolsó megbeszélés témája: a magyar cserkészlet 2000 után — a XXI. század cserkésze. Az Európából érkezett előadó, Krizsán Árpád rövid bevezetést követően hangsúlyozta, hogy 2000-től csupán 13 év választ el, hogy miért lesz magyar cserkészlet 2000 után, s hogy ez a jövő mennyire tőlünk függ. „Mi történik, ha például Bodnár Gábor elüti egy autót? Ki veszi át tőle a munkát? Amit ő végez, a feladat egész embert kíván. Ki teheti meg, hogy fizetés nélkül ráadja erre a munkára az életét? A gondolatgazdag, átfogó és polemizáló előadás — megközelítésmódjával és alapvető szempontjaival — szép példája volt az európai és az észak-amerikai fiatalok különbözőségének életérzésben, szemléletmódban.

Az idei konferencián egyébként hússzal többen vettek részt, mint a tavalyin, összesen kilencven-heten, javarészt második generációs fiatalok. Ennek tudatában még biztatóbb az egyik résztvevő kijelentése: „Az utóbbi években észrevehetően javul a konferenciákon a magyar beszédünk minősége.” „Ez volt az egyik legjobb konferenciám.” „Összejöttem barátaimmal, hogy megbeszéljük a problémákat, a lendő programokat... De a legfontosabb volt a személyes kapcsolat, az együtt-lét.”

Ezeknek az évi vezetői konferenciáknak nem feladatuk, hogy a rajta résztvevők határozatokat, döntéseket hozzanak. De a jó légkör és az a tény, hogy a résztvevők „között szeretet van, ... szeretettel kapcsolódnak egymáshoz”, az alkotólendületet és a vállalkozószellemet szüli, erősíti a diaszpórában élő, sok gonddal küszködő, de a magyar gyökerekért, érdekekért önként vállalt áldozatot vidáman és lelkesen napról napra újra felvállaló cserkészvezetőkben.

A III. és V. ker. Cserkésztszti Konferencia résztvevői, Buffalo, NY (USA), 1987. október 10-11.

A NEW YORK KÖRZET (USA) HÍREI:

MAGYAR TANSZÉK A NEW-BRUNSWICKI RUTGERS EGYETEMEN:

Három szinten ismét tanítanak magyar nyelvet és irodalmat kezdők és haladók részére a Rutgers Egyetemen, New Brunswickon. A tanszéknek anyagi hozzájárulással olyanok létesítettek, akik egyrészt megtehetik, másrészt fontosnak tartják, hogy azok, akik már tudnak magyarul, továbbfejlessék tudásukat, azok, akik még nem tudnak magyarul, de szeretnének megtanulni, megtanulhassák apáik, anyáik nyelvét.

Istentisztelet a Körzeti Nagytáborban, USA.

CLEVELANDI (USA) HÍREK:

A clevelandi 22. sz. Bessenyei György cserkész-csapat büszke örömmel jelenti, hogy minden kiscserkész jár magyar iskolába. Így kerekítik ki a cserkészfoglalkozás anyagát, hogy a fiúkból majd emberebb ember és magyarabb magyar váljék.

Ugyancsak Clevelandból jelenti a 22-es fiú- és a 34-es lánycsapat, hogy novemberben táncmulatságot rendeztek, amelynek legnagyobb érdeklődéssel várt és legünnepelesebb eseménye „Mátyás király koronázása” volt. Nem ragaszkodtak mindenben a történelmi hűséghez. Így pl. nem a Duna jegén fagyoskodó közmenesek kiáltották ki Mátyást királyuknak, hanem modernebb eljárással, tombolán húzták ki a nyertes nevét, aki a koronával együtt a Hunyadi Mátyás nevet is megkapta. Sajnos, hamarosan le kellett mondania, mert a zenekar egyik tagja volt... Királyi sors?

CLEVELANDI CSERKÉSZEK A NYUGATI PARTOKON

Clevelandi csapataink cserkészei Oregonban (nyugat USA-ban) táboroztak a nyáron. Az alábbiakban olvashatunk egy-két beszámolót a résztvevők írásából:

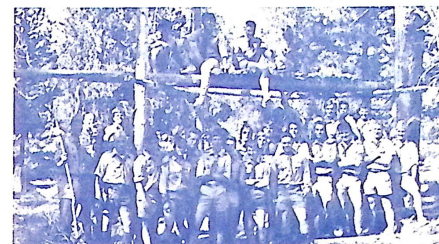
Varga Csaba: A tábor nem valami jól kezdődött, amikor odaértünk akkor tudtuk meg, hogy a holmink fele elveszett. A csomagok csak két nap múlva érkeztek meg.

Négyen a Tigris örsben a fiú altáborban táboroztunk, a vezetőink a Program Törzsben és csapatparancsnokunk, Horváth Mihály pedig mint táborparancsnok-helyettes szerepelt. A mellettünk lévő sátorban L.A.-ból és San Franciscoból voltak cserkészek, akikkel jól összebarátkoztunk. Az egész táboron keresztül összetartottunk.

Egy nagyon jó kaput építettünk, amire rá lehetett állni. Nekem nagyon tetszett a portya, nagyon szép tájakon jártunk. Egy ismeretlen tó mellett táboroztunk a portyán. Nem volt neve a tónak és a „U.S. Forest Service” megengedte, hogy elnevezzük a tavat. Az új neve — „Lake Teleki”, a Magyar Cserkészszövetség első főcserkésze után lett elnevezve.

Egy riadó is volt, amit szintén élveztem és a sportverseny is nagyon jó volt. Leskó Laci és én hat szallagot kaptunk a jó eredményeinkért. Átlag korosztályunkban Laci volt az első, én pedig harmadik.

A táborot nagyon élveztem és sok barátot szereztem.

A fiú altábor az oregoni (USA) táborban.

Leskó László: A nyolc napos tábor nagyon élvezetes volt, mert sok új cserkesszel ismerkedtünk meg. Az egész nyugati részről (USA és Kanada) vettek részt. A tábornak a témája a híres magyar feltalálóról szólt.

A táborban sok élvezetes program volt, de a legjobb volt a vízi háború, amit Gattó Gergő és én kezdtünk. A tábor után felszálltunk egy nagy buszra és Vancouverba utaztunk. Ott a Magyarok Nagyasszonya Katolikus Templomban maradtunk, ahol nagyon kényelmesen el tudtunk helyezkedni és minden rendelkezésünkre készen állt.

Vancouverban minden nap valami érdekset mentünk el megnézni és minden este valami klassz programon vettünk részt az ottani magyar cserkészfiúkkal és lányokkal. Utolsó napunkon együtt mulattunk csapat tagunkkal Kovács Gézával és feleségével Tóth Szendrával, a vancouveri lecs.-ból, akik pontosan két évre rá, hogy a fillmorei jubiltáborban találkoztak, az nap esküdtek.

Remélem, hogy jövő években megint vissza tudunk menni a gyönyörű nyugati vidékre.

NEGY CSERKÉSZCSAPAT KISCERKÉSZEI EGYÜTT TANYÁZTAK A NYÁRON.

A nyár folyamán kiscserkészeinknek is volt külön tábori programjuk. Közel 50 kcs. (11 a 22-esekből) részt vett július 10-11-én a kcs. hétvégi tanyázáson a Teleki tanyán.

Legtöbb kicsi először aludt kint a természetben sátorban.

Két kcs. beszámoló a kcs. tanyázásról:

Gattó Péter (8 éves) — „Szerettem uszni. Szerettem nagyon a vízi csudát. Nagyon jó volt az étel, a legjobb volt a saláta. Nagyon szerettem focizni. Nagyon élveztem a kézügyességet és a vízi ballon versenyt. Nagyon élveztem bekákat gyűjteni. Amit nem szerettem az kint aludni a természetben, mert sok volt a szunyog. Nem szerettem a hosszú fűvet.”

Recki Péter (5 éves) — „Mindent szerettem! Nem viccelek!”

AUSZTRÁLIAI HÍREINK

Cserkészbál volt Sydneyben, mint írják, amely „a nemzeti emigráció 42. esztendejében még várható sikerrel zajlott le. Jól volt előkészítve és hekkkel később is mindenki elismeréssel beszél róla.

„Újra magunk mögött tudunk egy cserkészbált, ami a nemzeti emigráció 42. esztendejében várható sikerrel zajlott le. Ez az egy mondat tulajdonképpen mindent kifejez, ha azt elemezzük.

Az, hogy magunk mögött tudjuk, az jóleső pihenést jelent annak a lelkes gárdának, mely évről-évre minden mást — sokszor még családot is — félretéve emberfeletti munkát végez, hogy az évi magyar bálók — számunkra — legfontosabbján minden rendben legyen. A bál utáni egy-két hét az, amikor ez a kicsi, de annál lelkesebb csoport kipihen a fáradságokat és erőt merít a további munkára.”

Melbourne-ben regős tábor rendeztek. Az idén is, mint legutóbb, a Matyóföld volt a téma, mert tavaly egy hétfőn nem tudták befejezni az anyagot, amely egész könyvet tett ki. Sokan voltak és a hangulat kitűnő volt.

A IV. cserkészkerület, Ausztrália, 1988. január 6. és 16. között tartotta hatodik magyar jamborec-ját Adelaideben. (Könnyű nekik, akkor ott nyár van!) A tábor „Hűvösvölgy tábor”-nak nevezték el, és részt vett rajta Amerikából Bodnár Gábor, a Cserkészszövetség üv. elnöke is.

Az 1987-es „Hópehely”-tábor résztvevői (52. sz. Hollós Mátyás cscs., Ausztrália).

52. SZ. HOLLÓS MÁTYÁS CSCS. HÍREI:

1987 NOVEMBER:

Valaki odafenn nagyon szeret minket, mert most már a harmadik „Hópehely” azaz téli táborunkon gyönyörű mély hó és ragyogó napsütés várt. Péntek délután — este — éjjel érkeztek be a tagok, a reggeli zászlófelvonásnál megnyugvással számoltuk le mind a huszonegy résztvevőt. Lelkesen énekeltük, hogy „Ragyogva fénylik már a nap”, aztán mindenki eliramlott vagy síelni, vagy szánkózni. Amikor délből beszámoltunk sebesüléseinkről, kiderült, hogy a ródliáz sokkal veszélyesebb. Jelenlegi főtéma: a „vonatunk”. Azt hiszem, éhen maradtunk volna, ha a napostiszt nem vet véget a vitának azzal, hogy jövő vasárnap mindenki tettekben mutathatja meg az érdeklődést, amikor ugyanis kibebezzük a kocsit, minden felesleges és rossz állapotban lévő holmit kidobunk és akkor majd jobban láthatjuk a lehetőségeket.

Gyorsan eltelt a két nap, csak az vigasztal, hogy máris lefoglaltuk ugyanazt a táborhelyet jövőre, és ha egész évben nagyon jók vagyunk, akkor talán ismét kiérdemeljük a sok-sok havat.

Jó munkát!

Kovássyné Marianne cspk.

1988 JANUÁR:

Az 52. sz. Hollós Mátyás Cserkészcsapat „Ausztrália Day Hétvégén”, január 22. és 26. között tartotta nyári táborát a Big River State Forest-ban. Míg az előzőkben az ausztrál térről, itt már a jó meleg nyárról számolhatnak be ausztráliai cserkésztestvéreink. Úgy tudjuk, hogy a tábor remekül sikerült.

A csapatot Bodnár Gábor üv. elnök január 18-án meglátogatta otthonában.

Az 52-esek „Korvina” cserkészotthona: a „vonat”.

Márton Edit:

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG TISZTKÉPZŐ TÁBORA

Fillmore hegyeinek, erdőinek közepén a Sík Sándor cserkészparkban a Magyar Cserkészszövetség megtartotta 45. sz. tisztképző táborát. Augusztus 13-án érkeztek ide tizenegyen az Egyesült Államokból, Braziliából, Argentínából, Európából és Kanadából. Fillmore, mint a második hazánk, csatláddá alakította a társaságot. Legtöbben sohasem találkoztunk, de közös az érdeklődési körünk: a cserkészlet és magyarságunk szolgálata Magyarországon és külföldön.

Bodnár Gábor ügyvezető elnök, mint táborparancsnokunk irányított arra, hogy emberebb emberek és magyarabb magyarok legyünk és hogy a tíz cserkésztestvér alapján éljünk és neveljük a jövődőlbeli cserkészvezetőket.

Thurner Klára cserkészlektant és dr. Ádám János jellemnevelési előadásai rávezettek arra, hogy először saját magunkat kell megértünk, aztán a gyerekeket és így tudunk jól nevelni.

A különböző előadók ismertették a cserkészpróba anyagát és a tanítási módszereket. A magyar nép kultúrájának megismerésére szeminárium formájában folyt a tanulás.

Csendes pillanatainkban, a természet nyugodt

hangjain, az ember el is gondolkodik, hogy miért is vagyunk itt?! Társas eszmecsere által a különböző korcsoportok véleménye hozzájárult a mai politikai és társadalmi problémák megértéséhez. Hámos László csodálatos előadásaival megismertette bennünket Erdély mai helyzetével, és hogy igenis egyénileg mindegyikünk tud és kell tегyen valamit.

Mit is jelent „magyarnak lenni” és főleg magyar cserkésznek lenni? Ezt nem lehet elmagyarázni, mert magyarázata nincs. Ezt érezni és élni kell. Idősebb vezetők és előadók tapasztalataiból átveszünk azokat, melyek leginkább megfelelnek, hogy azokat a mai társadalomban alkalmazzuk. Ezután, szétszórva a világ négy sarkába, hazavisszük tudásunkat új lelkesedéssel és reménységgel.

25. CSERKÉSZBÁL NEW YORKBAN

A Magyar Cserkészszövetség Nagytanácsa huszonötödikszere rendezte meg hagyományos galabálját a New York-i Waldorf Astoria gyönyörű báltermében, a Starlight Roof Ballroom-ban. A nagyszámú közönség remekül mulatott, az elsőbálozók, mint mindig, szépek voltak. Ezzel a szép rendezvényvel egy régi magyar tradíciónak adóztunk — és örömmel látjuk, hogy fiataljaink semmiben sem állnak szüleik mögött. A hagyomány tovább él.

A Fillmore-i Sík Sándor Cserkészparkban megtartott „segédtesti lakoma” után VK 1987, Sík Sándor Cserkészpark (USA).

VK '87

Koréh Ferenc:

FALOVACSKÁK
A VERECKEI-SZOROSNÁL

(Sík Sándor Cserkészpark, Felső New York Állam)

Nézem az asszonyt, aki észrevesz. Legalábbis úgy tesz. Apró szegeket kalapál egy lécbé. Várom, mikor üt az ujjára?

— Mire jó ez? — kérdem végül. Felnéz, elmosolyodik.

— Ez? Szövőszék lesz belőle. Osztováta. Mert ahogy a honfoglaló magyarok megérkeztek az országra, első dolguk volt szántani-vetni, fonni-szőni.

— Ez igaz — hagytam rá. — Na és?

A vezetőképző tábor legmagasabb pontján vagyunk. A házat Ubul, szakállas szerzetes építette, aztán cserkészek birtokába került.

— Ez itt a mintaiskola. Kiscserkészek. Ott a szobában foglalkoznak...

Behajlok a küszöb felett, az asztal mellett ülnek, valamit tanulnak. Olyan komolyan, hogy szinte túlzás. Csakugyan mintagyerekek. Az asszony szép. Sok a fehér hajszála. Ismerjük egymást évek óta, de ritkán beszélgettünk ilyen „sokat”.

— Nézd, mi most a honfoglalást tanuljuk. Azt, ahogy a magyarok megérkeztek a Vereckei-hágóra és aztán gyors lovakon lerohtak a völgyek felé, hogy birtokba vegyék az országot. Nekünk is vannak lovaink...

Deszkából ügyesen összerótt lovak ezek. Fülük-farkuk is van. Sőt kantárjuk is. A falnak támasztott lovak felett sapkák, amilyeneket a honfoglaló magyarok viselhettek.

Az asszony a mintatábor vezetője. Madzsarné, Erzsike, Clevelandből.

— Eleinte a gyerekek igazi lovakat akartak — mondja Erzsike, és szakadatlanul mosoly villan az arcán —, de aztán megértették, a lovaknak zab kell. Márpedig zab nincs, majd csak akkor lesz, ha termesztünk. Aztán a lovakat sokat kell kefélni, erre pedig nekünk nincs időnk. Nekünk el kell foglalni a házat... Belenyugodtak.

— Hogy megy a honfoglalás?

— Minden nap egy darabot foglalunk el. Alaposan szemügyre vesszük, aztán letelepítjük az asszonyokat, gyermekeket, akik szekereken jönnek utánunk. Nem könnyű dolog a honfoglalás.

Nézek az erdei tisztások felé. Ez a kiscserkészek és vezetőik világa. Kis csoportokban ismerkednek fával, virággal, népdalokat tanulnak és mindent, amit a jó kiscserkésznek tudnia kell. Itt nincs semmittevés, „lógás”, mindenki kézben van...

A magyarságtudományi táborba készülök. Ott éppen érettségiztetés van. A vizsgabiztos Ritter Márton, a Burg-Kastl-i magyar gimnázium igazgatója. Éppen az előbb találkoztam Bárdos Tamással, a buffaloi egyetem kutató tanárával — a vizsgázató bizottság tagjával. Magyar történelemből, földrajzból, néprajzból vizsgáznak 37-en.

Előbb, mikor jöttem felfelé, a segédtsízi tábor felé pillantottam. Gyűjtési lázban vannak. Mai feladatuk egy része: növények, virágok gyűjtése, aztán ismerkedés a fákkal. Milyen fa az a hickory? No és állatok „gyűjtése” is elő van írva. Dehát! Szerencséjük van. Itt a közelben van az állami sintér, jó szívvel adott nekik néhány kóbor kutyát. Itt ágálnak most az erdei úton egy ágarral...

Megkérdeztem egy jó órával előbb Bodnár Gábort, a Magyar Cserkészszövetség ügyvezető elnökét, milyennek látja a mostani tisztjelölteket? A különféle földrészekről, országokból jövők véleménye eltér-e a társadalomról. És az ő viszonyáról a társadalomhoz.

Gábor válasza rövid.

— Elmúltak azok az idők, amikor a fiatalok gyűlölködve nézték a társadalmat. A mai fiatal nem akar pusztítani, rombolni. Józanok. Tanulni akarnak, jó képesítést szeretni, pénzt keresni, családot alapítani. Pontosan ez a véleménye az ausztráliai cserkészeknek vagy annak, aki Svédországból jött.

Búcsúzó Erzsikétől. Megkérdeztem, nem unja a gyermekekkel való foglalkozást?

Megint csak mosolyog.

— Dehogy unom. Boldogan élünk itt. Foglaljuk a hont. Szántunk-vetünk, fonunk-szövünk. Parázs munka van itt. Különbön pedig, ha nem tudnád, nagymama vagyok.

Felsugárzik az arca. Újabbán a nagymamákat tanulmányozom. Minha valami „vegyi folyamat” menne végbe bennük. Az unokával talán boldogabbak, mint gyermekeikkel voltak. Ki tudna erre magyarázatot adni? Nem is kell. Annyi más titkot se tudok.

NY Kerületi Nagytábor, 1987, Magyar Tanya (USA).

CSERKÉSZHÁZASSÁGOK:

Gráber István cst. (14. sz. cscs., Cleveland, Ohio, USA) és Patay Anna st. (34. sz. lcs. cs., Cleveland).

Jánosy Ferenc öcs. (22. sz. cscs., Cleveland, Ohio, USA) és Goda Ágnes cst. (34. sz. lcs. cs., Cleveland).

Kovács Géza és Tóth Szandra Vancouverban (Kanada)

1987 nyarán házasságot kötöttek. A jó Isten áldását kérjük életükre és hogy még sok éven át szolgálják a cserkészteket és a külföldi magyarságot!

CLEVELAND (USA):

„Peace Corps” önkéntes ifj. Simonyi Viktor hazaérkezett Afrikából.

Két év után újra köztünk van ifj. Simonyi Viktor cst., aki mint „Peace Corps” önkéntes Sierra Leoneban élt a bennszülöttekkel. Öt nappal karácsony előtt érkezett haza Clevelandba. A reptéren szülei kb. 15-en fogadtuk. Későn éjjel érkezett meg, mivel repülője hét órát késett.

Viktor már újra bekapcsolódott a csapat munkájába, többször levetítette diáképeit és következő számunkban beszámol afrikai kalandozásairól.

VK '87

Tamás Bernát:

IMÁDSÁG MEGÚJULÁSÉRT

Istenem! Köszönjük mindnyáján a szép hetet, amit együtt töltöttünk mint magyar cserkészek és mint barátok.

(De) Körülnézek, Istenem, és látok embereket, akik mennek a templomba, de a szívükben nem mennek hozzád.

Fáj nekem, hogy ajándékokat nem ismerik fel és nem fogadják el. Saját magadat adod nekünk, a Fiad meghalt értünk — és ők nem adják oda magukat neked.

Mert a legelső az életben nem a pénz, nem a bor, nem az emberi szeretet, nem a politikai karrier, nem a magyarkodás és nem az egyházi törvények pusztá betartása, hanem az, hogy a szívünk a tiéd legyen.

Valamikor az életünkben dönteni kell, hogy egészen csak neked akarunk élni. Amíg nem döntünk, hiába élünk és hiába megyünk a templomba.

Isten, segítsél, hogy minden cserkész ebben a táborban melletted döntsön valamikor az életében.

Ámen.

Cserkészesküvő Vancouver (Kanada)-ban: Kovács Géza és Tóth Szandra, 1987. augusztus 15.

„GYUFI” — SIKERES MAGYAR
FILMPRODUKCIÓ

Az ötödik Müncheni Ifjúsági Filmfesztiválon a Medienzentrum München-ben különdíjjal tüntették ki a „GYUFI” című filmet, melyet a müncheni cserkészcsapatok forgattak a Durchblick — Verein zur Filmförderung e.V. segítségével. A díjat Steinbach Tamás cserkész segédtsízt és társai november 28-án vették át a müncheni városi tanácstól. „A különdíjat miattatok vezettük be — mondta a Medienzentrum filmosztályának vezetője —, mert a többi, inkább komoly tárgyú filmprodukciónak nem hasonlítható, de magában nagyon jó film.” A pályázaton 70 ifjúsági csoport vett részt filmjével. A mi 12-14 éves cserkészeink voltak a legfiatalabbak. A bíráló bizottság indoklása: A „GYUFI” meglepően bő fantáziával játszik a reklámfilm elemeivel. Nem próbálja utánozni a valóságot, hanem adottnak veszi a fantázia birodalmába való kirándulásra. Így — bizonyára tudat alatt — a nem-realistikus filmprodukciónak közé tartozik. A bíráló bizottság egyik tagjának, a Süddeutsche Zeitung egyik munkatársának annyira tetszett a film, hogy egy kis ajándékot is szerzett a cserkészeknek a fesztivál rendezősege nevében: öt videokazettát, további sikeres filmek gyártásához.

(Steinbach Tamás st.)

MAGYAR KÖNYVEK — CSERKÉSZ KÖNYVEK

Miért adja ki a Magyar Cserkészszövetség saját iskolakönyveit? Erre vonatkozólag idézünk néhány mondatot egy közleményből: „Az elmúlt négy évtizedben több mint negyven könyvet jelentettünk meg. Ezekből néhány több kiadást is megért... A magyarországi tankönyvekből még ma sem lehet az elszakított Erdély, Felvidék, Délvidék valószínűs helyzetéről tanulni. Budapesten megjelenő lapban olvashattuk, hogy jelesen érettségizett főiskolai hallgatók sem tudták, hol élnek és milyen nyelven beszélnek a székelyek. A Magyarországon „kézalatt” bejuttatott könyvekre szülőktől, pedagógusoktól nem várt, lelkesítő válaszok érkeznek: „Bár ilyen könyvekből taníthatnánk a magyarság múltját s mai helyzetét. Kérünk mennél többet.”

A M.CS.SZ. KIADVÁNYAI:

Benedek M.: *Vázlatos Magyar Földrajz.*

A könyv az érettségire készülő cserkészeket segíti. Témakezelése tárgyilagossága révén méltán tarthat számat mások érdeklődésére is. A kötet a Kárpátmedence földrajzát adja néprajzi, közgazdasági, statisztikai és történeti adatokkal. Külföldi magyarok hasznos könyve.

Bócsay Z.: *Vázlatos Magyar Történelem.*

Elsősorban az érettségire készülő külföldi magyarok tanulását szolgálja. Részletes áttekintést ad történelmünk egészéről. Jelentős érdeme élvezetes stílusa. Ugyanakkor tényszerű előadásmódja miatt bárki haszonnal forgathatja.

Bodnár G.: *Néprajzi Vázlatok.*

A kötet több irányban is széles keresztmetszetet ad. Bemutatja a Kárpátmedence népi tájegységeit. Végig skálázza a magyarság szellemi és tárgyi néprajzának egészét. Kitekintést kapunk a külföldi magyarok világára. Stílusa pontos, tömör. Sok ábrával, képpel, kottával.

Kis Magyarok Könyvei.

A nyolc kötetre tervezett sorozatból eddig 6 jelent meg. Az első négy a Torontói M. Iskolaszék és a MCSSZ közös kiadása. Hézagpótló elemi iskolai sorozat. Mai pedagógiai módszerek alkalmazásával. Anyaga gondos válogatás eredménye: a kicsinyekkel eredményesen izletteti meg nyelvünk és kultúránk szépségeit. (Az MCSSZ-nél most csak a 3. kötet kapható.)

Fény Felé. Gémes Pál válogatása.

Ez az ifjúsági áhitatos könyv protestáns cserkészeknek, de minden istenkeresőnek is készült. Zsoltárok, mai ifjúsági és vallásos cserkészének színesítik. Az imádságok modernnek. A könyv értékét felelgetős zsoltárok, istentiszteleti minták, képek, szimbólumok és a vallásos szokások négy nyelvű szótára emelik.

dr. Ádám J.: *Teleki Pál.* (Emlékfüzet)

Teleki Pál születésének 100. évfordulójára kiadott gyűjtemény. A tanulmányírók Telekiről az emberről, a politikusról, a tudósról, a cserkészlől emlékeznek meg. A válogatás tartalmazza Teleki cserkészvonalozású írásait, valamint hatalmas humanista örökségének javát.

100 Népi Játékdal.

Elsősorban nevelési célokat szolgál a könyv: a magyar gyermekdal megismertetését, megszeretetését. Ugyanakkor széles képet nyújt népi énekkultúránk egészéről is. Bemutatja a dalokhoz kapcsolódó játékok alapvető változatait is. Ezért tanulmányozhatja haszonnal mindenki.

Muharay Elemér: *Magyar Játékszín.*

A kötet mesejátékokat, balladákat, rövid színdarabokat tartalmaz, előadásra feldolgozva. Számos rajzzal ismerteti a játék, a beszéd és mozgás legfontosabb tudnivalóit, az arcfejtést, a műhaj és jelmez használatát. Végül a díszletek olcsó, gyors elkészítésének módját.

Bárdos Lajos: *101 Magyar Népdal.*

Magyarországon 7 kiadást ért meg. Külföldön hármát. Gyermekaink dalkultúrájának alapja és helyes magyar kiejtésük segítője. Felnőtteknek is nagy érték és élmény, mert élvezet műveltségünk ősi forrásához. A kották és a szövegek népünk érzelmeit, szokásait hűen tükrözik vissza.

Szabóné Réz Anna: *Kiscserkész-Vezetők Kézikönyve.*

Kiscserkészvezetőknek és fiatal szülőknek hasznos munka, különösen olyanoknak, akikben lángol a hivatástudat, hogy apró gyermekeiket magyarnak neveljék. Ezer gyakorlatias tanácsot kapnak itt, hogyan tanítsák — magyarul — a kicsiket az otthon körül, a természetben és gyermekekhez szabott nehézségek közt. Sok vers, mese, népdal, játék, stb. egészíti ki a könyvet.

Bodnár G.: *A Magyarországi Cserkészlet Története.*

Hézagpótló vállalkozás. Tömör, ám mégis összefoglaló képet nyújt a mozgalomról, amely immár nyolcadik évtizede jelentős szerepet játszik a magyar fiatalok életében. A dokumentumkönyv értékes mű azoknak is, kiket századunk cserkészletén túli eseményei is érdekelnek.

Cserkészkönyv I-III.

Kettős értékű kiadvány. Egyszerre törekszik szolgálni a magyar cserkészmozgalom céljait, emellett széles és jól áttekinthető képet nyújt a cserkészlet célkitűzéseiről, nevelési, magyarságismereti anyagáról, s a kívülről állók számára apró részletekig menő, hű képet próbál nyújtani a magyar ifjúság nevelésében oly komoly szerepet játszó mozgalom arcáról. Legújabb kori magyar történelmünkben, eszázadi nemzedékeink életében jelentős szerepet játszott a cserkészlet, s elevenen él ma is: ezért ajánlhatjuk bátran mindenki figyelmébe a sorozatot, aki múltunk, jelenünk és jövőnk alakulása iránt felelősségtudattal, komoly tájékoztatást igényel, érdeklődik. A szülők különösen számottevő haszonnal forgathatják, hasznos ismereteket találnak benne gyermekeik nevelése szempontjából is.

Kiscserkészek Első Könyve

A 6-7 éves kiscserkész fiúk és lányok első kézikönyve. Nagybetűs szöveg, sok rajz. A könyv jó arra, hogy amit a gyermek a cserkészletben tanul, otthon átismételhesse. Tág tere nyílik a kézikönyvben a magyar írás-olvasás gyakorlására, népdalok

tanulására. Sok a játékos és kézügyességi anyag. Nem-cserkész környezetben felnövő gyermekeknek is élvezetes „velemjáró”.

Kiscserkészek Második Kézikönyve.

Az előző kötet folytatása 8-10 éves fiúknak és lányoknak. A jellemnevelés, a magyarságismeret és a természettel való barátkozás a kiscserkész-próba-rendszerbe illesztve található a könyvben. A magyar szokásfejlődés rohamléptekkel halad. Néprajzi alapismeretek és a cserkészcsaládba való beilleszkedés módja fontos része a munkának. Ajánljuk cserkészleten kívül felnövő gyermekeknek is a könyvet.

MÁSNYELVŰ ISMERTETŐ KÖNYVEINK:

G. Bodnár: *Scouting in Hungary.*

A magyar fiú- és leánycserkészlet hazai történetét ismerteti angol nyelven magyarul nem tudóknak. A szerző cserkészletünk fejlődését és eredményeit a sajátos magyar viszonyok között követi nyomon. Gazdag példatárral és jól válogatott képanyaggal világítja meg nemzetközi sikereink titkait.

Bodnár G.: *70 Jahre der Ungarischen Pfadfinder*

Az írás a magyar cserkészmozgalom 70 éves történetét foglalja össze német nyelven. Nem száraz vázlat, hanem a lényegi részekre és a mozgalom társadalmi vonatkozásaira összpontosít. Feltárja a cserkészlet erkölcsi értékeit, képet ad szociális szerepéről, így válik érdekes és színes olvasnivalóvá.

Az 1987-es ö.v. képző tábor kiképzői, Sik Sándor Cserkészpark, Fillmore, NY, USA.

Philadelphiai (USA) Cserkésznap, 1987.

MAGYAR CSERKÉSZ

(Hungarian Scout Magazine)

A MAGYAR CSERKÉSSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

Pap Gyula cscst.
Teszár Józsefné cscst.
163 Home Street
Somerset, NJ 08873, USA

KIADÓHIVATAL:

A M.Cs.Sz. Központja
P.O. Box 68
Garfield, NJ 07026, USA

A leánytábor az oregoni (USA) táborban.

CSERKÉSZBOLT

19 Edgemont Cr., Wayne, NJ 07470 — USA

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Cserkészkönyv I.	7.00
Cserkészkönyv II.	7.00
Cserkészkönyv III.	7.00
Cserkészkönyv I-III., kötve	25.00
Kiscserkészek könyve I.	5.00
Kiscserkészek könyve II.	5.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	4.00
Őrsvezetők velemjárója	4.00
Különpróbák	3.00
Fogadalomtételi „Emléklap”	1.00
Teleki Pál tanításai	5.00

MAGYAR TANKÖNYVEK

Kis Magyarok Második Könyve	6.00
Benedek Lászlóné: Magyar földrajz	8.00
Bodnár Gábor: Magyar néprajz	8.00
Bócsay Zoltán: Magyar történelem	8.00
Muharay Elemér: Magyar játékszín	6.00
Volly István: Magyar karácsonyok	6.00
ÁBC könyv: Séta Betűországban	6.00
Magyar olvasókönyv	6.00
100 népi játékdal	3.00